

Diskussioner kring delrapport 2.0 26 augusti- 1 september

Detta är samanställningen av de diskussioner som först kring presentationerna av Delrapport 2.0 vid webinarier 26 och 31 augusti samt 1 september. Vid dessa tillfällen berättade samordningsgruppen om organisationsutredningens process och faser men med fokus på Delrapport 2.0. De delar där det finns stor samsyn gicks igenom ganska snabbt för att ge utrymme åt gruppdiskussioner kring de frågor där det finns mer av vägval och tydligt olika syn på vad som borde vara Rädda Barnens framtid. Förutom samordningsgruppen deltog ett knappt 40-tal medlemmar från alla delar av Rädda Barnen. Som bilaga finner ni den PowerPoint presentation som användes. De tydligaste gemensamma linjerna som går att urskilja från dessa träffar är;

1. En nyfikenhet på organisationsutredningen och en vilja till fortsatta samtal, trots stundtals olika utgångspunkter och syn på utvecklingen så fördes samtalen i en **mycket god ton**.
2. Stor samsyn kring att det är **olika förutsättningar** över landet och att föreningar och distrikt skiljer sig åt.
3. Därför finns det ett stort behov av att hitta **flexibla lösningar** som kan fungera riktigt bra för så många som möjligt, helst så klart för alla.
4. Det finns en tydlig vilja till att ha en mellannivå, men också att **förändra distriktsnivån** som den ser ut idag.
5. Det finns **inte** en vilja eller ambition hos lokalföreningarna att stå för **arbetsgivaransvar**, hur detta skulle kunna se ut på en mellan nivå finns det fortsatt olika uppfattningar om.

Grupparbete 1:

1. Stärk det lokala arbetet!
 2. Bilda fler lokalföreningar eller skapa större lokalföreningar
 7. Tematik, digitalisering och geografi
- Stor samsyn kring viljan att stärka det lokala arbetet. Men det måste finnas en realism i vad som förväntas av vem. Lokalföreningarna behöver förvisso vara informerade men det är involvering som efterfrågas. Mer av samskapande och gemensamma planer betonas. Det lokala arbetet behöver bli tydligare och mer synligt.
 - Många talar emot att lokalföreningarna ska ha en veto-rätt mot verksamhet i deras geografi. Det lyfts fram att det inte rimmar med Rädda Barnens vision eller arbetssätt. Men det finns också dom som menar att om lokalföreningarna ska vara grunden i Rädda Barnens organisation och om dessa ska stärkas så är en exklusivitet till föreningens område önskvärd.
 - Frågor om att bilda fler lokalföreningar eller skapa större lokalföreningar uppfattas inte som att de står emot varandra. Det är snarare en fråga om både och. Men här kommer även frågor om en mellan nivå in, vilket stöd ska en lokalförening få av ett distrikt och vad är det rimligt att en starkare lokalförening kan bidra med? Praktiken med arbetsgrupper, ska den hänga samman med lokalföreningar eller med distrikt? Eller kan det vara på olika sätt över landet?
 - Dala piloten lyfts fram som ett exempel att titta mer på.

- Det finns en nyfikenhet på vad organisering som inte bygger på geografi skulle kunna innebära. Men någon lyfter även frågor om möjligheten till fler lokalföreningar i samma geografi.

Grupparbete 2:

4. Har Rädda Barnen rätt antal organisationsled, gör dom rätt saker?

- De föreningsdemokratiska aspekterna av distrikten lyfts fram som en viktig del att ha med sig i denna diskussion. Rädda Barnen väljer ju ombud till riksmötet genom distrikten.
- Distrikten kan vara en aktör i att stoppa lokalföreningsdöden genom att aktivt arbeta med stöd till de föreningar som behöver det.
- Diskussionerna har rört sig mellan Dalapiloten och fokus på kultur och att det finns bra exempel på att det kan fungera redan idag. Till mer omfattande förändringar där en är att ombilda distrikten till ett färre antal regioner som även har arbetsgivaransvaret för den regionens medarbetare och står för budget och ekonomi i den regionen.
- Det har även tagits upp möjligheten att behålla och utveckla distrikten och att istället ta bort lokalföreningarna. En väg i en sådan modell är att lokalföreningarna blir arbetsgrupper under distrikten. Vilket anses kunna innebära att det lokala arbetet avlastas från administration och att det istället blir distriktens ansvar.
- Några menar att distrikten inte tillför något, att det är bättre att satsa direkt på lokalföreningarna men dessa röster är i en tydlig minoritet.
- Ett enkelt och konkret förslag som kommit upp är att en tjänsteperson ska vara knuten till varje distrikt. I många distrikt är det redan så, men i de fall där det inte är det verkar det som en efterfrågad och önskvärd förändring.

Grupparbete 3 (endast det sista tillfället 1/9 genomförde denna del:

5. Ska förtroendevalda styra tjänstemän, nivå för nivå?

6. Ska ideella leda ideella

8. Processer och beslut kring styrning, verksamhetsplaner och budget

- Lofö är inte intresserad av att ha anställda, ett argument för detta är att det inte minskar administrationen, vilket ju även är en tydlig vilja i utredningens arbete. Däremot vill de ha anställda knutna till sig från regionkontoret.
- Frågan om ideella ska leda ideella uppfattas som otydlig. En del av den utmaning som den vill fånga handlar om att tjänstepersoner arbetar med volontärer/ideella utan medlemskap i kanslidriven verksamhet, frågeställningar kring detta behöver förtydligas.
- Synen på gemensam verksamhets och budgetplaneringen skiljer sig åt. Det är uppskattat och fungerar där det händer. Där det inte sker finns det tveksamheter mot varför detta bör göras, å ena sidan. Men andra signalerar en nyfikenhet kring vilka möjligheter det skulle kunna innebära.
- Styrning genom verksamhetsplan och budget uppfattas som svår och skulle behöva bli mer transparent.

